

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovarthyho a sudcov JUDr. Kataríny Haškovej a JUDr. Tatiany Biednikovej na neverejnom zasadnutí konanom 23. marca 2010 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **M. G.**, pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 16. marca 2010, sp. zn. BB-4 T 25/09, rozhodol.

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného **M. G.**, nar. 9. decembra 1983, **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Samosudca Špecializovaného trestného súdu v Pezinku uznesením zo dňa 16. marca 2010, sp. zn. BB-4 T 25/2009, podľa § 72 ods. 1 Tr. por. z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vzal do väzby obžalovaného **M. G.** s tým, že táto mu začala plynúť dňom 15. marca 2010 od 15.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení do zápisnice (č. l. 283) podal sťažnosť obžalovaný, ktorú do dňa neverejného zasadnutia písomne neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti obžalovaného **M. G.** preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému môže sťažovateľ podať sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť obžalovaného **M. G.** nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd, po postupe nariadenom citovaným uznesením z predloženého spisového materiálu zistil, že na základe obžaloby

prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 12. augusta 2009, sp. zn. VII/1GV134/08-24, sa na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, vedie proti obžalovanému M. G. trestné stíhanie pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. por. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 25. júla 2008 okolo 18.50 hod. v B. na ul. V., hliadka Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava v zložení npráp. T. Š. a stržm. P. Š. kontrolovala M. G. ako vodiča osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia, ev. č. X., pričom bolo zistené, že nie je držiteľom vodičského oprávnenia, následne bol M. G. upovedomený o ďalšom služobnom postupe, na čo reagoval jeho spolujazdec M. G. tak, že ponúkol npráp. T. Š. peňažnú hotovosť vo výške 2500 Sk (82,98 eur) za to, že nebudú pokračovať v objasňovaní priestupku a umožnia im pokračovať v jazde, túto ponuku zopakoval aj vodič vozidla M. G. s tým, že peniaze budú mať na kávu.

Z predloženého procesného spisu vyplýva, že Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica, bol v predmetnej trestnej veci pod sp. zn. BB-4 T 25/2009 dňa 7. októbra 2009, vydaný trestný rozkaz, ktorý ohľadne obžalovaného M. G. nadobudol právoplatnosť 4. novembra 2009. Obžalovaný M. G. proti trestnému rozkazu podal odpor, v dôsledku čoho samosudca vo veci určil termín hlavného pojednávania na 12. januára 2010. Obžalovaný M. G. požiadal o odročenie hlavného pojednávania z dôvodu, že si chce zvoliť obhajcu JUDr. A. F. Obžalovanému bola daná päťdňová lehota na zvolenie si obhajcu a zároveň mu bol oznámený nový termín hlavného pojednávania, stanovený na 11. februára 2010. V uvedený deň sa obžalovaný na hlavné pojednanie nedostavil a zaslal súdu ospravedlnenie, že sa na hlavné pojednanie nemohol dostaviť, pretože bol v nemocnici hospitalizovaný. Samosudca preveroval tvrdenie obžalovaného a zo zadovážených lekárskejších správ zistil, že obžalovaný bol dňa 11. februára 2010 o 00.33 hod. privezený do nemocnice v R. v ebrietnom stave po tom, čo bol nájdený ležať na zemi s rozbitou hlavou. V nemocnici bol hospitalizovaný do 13. februára 2010.

Samosudca následne určil ďalší termín pojednávania na 25. februára 2010. Obžalovaný M. G. zásielku súdu neprevzal, a to ani v odbernej lehote. Samosudca Policajný zbor požiadal o predvedenie obžalovaného na stanovený termín hlavného pojednávania.

Obžalovaný dňa 25. februára 2010 nebol príslušníkmi Policajného zboru predvedený na hlavné pojednávanie pre jeho neprítomnosť na adrese, ktorú uviedol, kde sa bude zdržiavať, respektíve zdržiaval sa v mieste bydliska, ale policajnej hliadke neotváral. Z oznámenia polície vyplynulo, že dňa 25. februára 2010 boli vykonané dva pokusy o predvedenie obžalovaného, a to o 06.00 hod. a o 09.00 hod. Samosudca tiež zistil, že obžalovaný sa s obhajcom, ktorého si chcel zvoliť, neskontoval a ani nepredložil dodatočne plnomocenstva.

Samosudca z uvedených dôvodov preto z dôvodu uvedeného v ustanovení v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. dňa 26. februára 2010, sp. zn. BB-4 T 25/2009, vydal príkaz na zatknutie obžalovaného M. G.

Príkaz na zatknutie bol realizovaný, obžalovaný M. G. bol dňa 15. marca 2010 o 15.00 hod. zadržaný a v zákonnej lehote dňa 15. marca 2010 o 21.40 hod. odovzdaný samosudcovi, ktorý príkaz na zatknutie vydal.

Dňa 16. marca 2010 v čase od 14.00 hod. do 15.30 hod. procesný sudca obžalovaného M. G. vypočul, rozhodol o väzbe a za dôvod väzby ustálil existenciu § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest.

Podľa § 72 ods. 1 písm. a/ Tr. por. rozhodnutím o väzbe sa rozumie rozhodnutie vzatí alebo nevzatí obvineného do väzby.

Podľa § 72 ods. 2 Tr. por. konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. por. ak je daný niektorý z dôvodov väzby a obvineného nemožno predvolať, predviesť alebo zadržať a zabezpečiť jeho prítomnosť na výsluchu alebo na inom úkone, vydá predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora príkaz, aby bol obvinený zatknutý.

Podľa § 73 ods. 4 Tr. por. orgán, ktorý obvineného na podklade príkazu zatkol je povinný ho bez meškania, najneskôr však do 24 hodín dodať súdu, ktorého sudca príkaz na zatknutie vydal. Ak sa tak nestane, musí byť obvinený prepustený na slobodu.

Podľa § 73 ods. 5 Tr. por. predseda senátu alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, ktorý prevzal zatknutého obvineného, musí do 48 hodín a pri obzvlášť závažných zločinoch do 72 hodín od jeho prevzatia obvineného vypočúť a rozhodnúť o jeho vzatí do väzby alebo ho prepustiť na slobodu, pritom postupuje primerane podľa § 72 ods. 2 Tr. por.

Podľa § 73 ods. 6 Tr. por. o väzbe zatknutého obvineného rozhoduje predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie uznesením.

V posudzovanom prípade všetky vyššie citované ustanovenia boli dodržané.

Z dôkazov, ktoré boli doposiaľ zadovážené a ktoré tvoria spisový materiál vyplýva, že trestné stíhanie obžalovaného M. G. je odôvodnené. Na podklade zhromaždených dôkazov pretrváva kvalifikované podozrenie, že skutok sa stal, má znaky žalovaného prečinu a že skutku sa obžalovaný M. G. reálne dopustil.

Okrem podozrenia zo spáchania trestnej činnosti, podľa zistenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, väzobné dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., pre ktoré bola obmedzená osobná sloboda obžalovaného, sa opierajú o celkom konkrétne skutočnosti vyžadované zákonom, pričom z nich vyplýva reálna obava z následkov predpokladaných v dotknutých ustanoveniach upravujúcich dôvody tzv. útekovej väzby.

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný sa vyhýba hlavnému pojednávaniu. Súd zavádzal, že si zvolí obhajcu. Deň pred pojednávaním, požíval vo zvýšenej miere alkoholické nápoje. Spôsobil si úraz, musel byť hospitalizovaný a nemohol sa dostaviť na hlavné

pojednávane. Neprevzal zásielku od súdu, nepodarilo sa ho na hlavné pojednávanie predviesť, čím sa stal nedostupným a hlavnému pojednávaniu sa účelovo vyhýbal.

V danom prípade uvalenie väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. bolo odôvodnené z materiálnej aj formálnej stránky.

Účelom väzby v posudzovanej veci je zabezpečiť osobu obžalovaného pre trestné stíhanie. Väzba je výlučne procesným opatrením a plní výslovne funkciu zabezpečovacieho inštitútu.

S rozhodnutím súdu prvého stupňa sa Najvyšší súd Slovenskej republiky v plnom rozsahu stotožňuje a s poukazom na dôvody uvedené v napadnutom uznesení, ktorým bol obžalovaný M. G. vzatý do väzby konštatuje, že rozhodnutie samosudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku je vecne správne a v súlade so zákonom.

Správne bol obžalovanému započítaný i začiatok plynutia väzby v súlade s dobou, kedy došlo k obmedzeniu osobnej slobody obžalovaného.

Na podklade týchto úvah, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná, preto ju ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 23. marca 2010

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Katarína Hašková

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková